

[Chr. R. Christensen.]

ud over en vis størrelse, des mere vil det knibe med virkelig arbejdsdygtighed.

Lovforslaget kommer med forslag om, at man fra kommunalreformkommissionens side og indenrigsministerens side skal kunne gennemføre sammenlægning og placering af små landkommuner, hvor man hidtil har overladt deres skæbne til afgørelse på frivillighedens basis. Det er nu min opfattelse, at det er gået godt i langt de fleste tilfælde, at vi er inde i en sund udvikling og har opnået ganske udmærkede resultater på mange, mange områder. Dette hindrer ikke, at der kan være andre steder, hvor vi kan opvise knap så tilfredsstillende resultater, og selv om man lægger stor vægt på frivillighed, hvad jeg gør, må man erkende, at det måske er for lidt på visse, enkelte områder. Når De samvirkende Kommunalforeninger har ønsket at give ministeren og kommissionen bemyndigelse til at gennemføre disse sammenlægninger, så lægger jeg stor vægt derpå og mener, at man trods visse betænkeligheder må imødekomme henvendelserne. Og jeg vil da gerne understrege, at når man har fået et sådant forslag, så er ønsket om at få det ikke ministerens og ikke folketingets, men det er kommunernes eget ønske, og når man bliver stillet over for det, så mener jeg, at man må efterkomme den opfordring, vi her har fået.

Må jeg sluttelig nævne, at § 9 i inddelingsloven med bestemmelsen om, at det er folketinget, der skal afgøre, hvorledes forholdene omkring de 3 store byer Århus, Odense og Ålborg, skal være, gennemføres uændret, og at man således overhovedet ikke står over for forslag om ændring her.

Jeg kan altså tilslutte mig lovforslaget og på mit partis vegne anbefale det til velvillig behandling i folketinget.

A. Chr. Andersen: De foreslåede ændringer i inddelingsloven, der omfatter færre amter og udvidede beføjelser til kommunalreformkommissionen, er en følge af den udvikling, der er sket med hensyn til kommunesammenlægninger i det sidste års tid.

Da vi for ca. halvandet år siden vedtog den nugældende inddelingslov, regnede man med, at den gældende amtsinddeling stort set skulle bibeholdes, og at den frivillige

kommunesammenlægning uden for byområderne skulle gå sin gang, således at de ca. 1.100 kommuner inden for en overskuelig tid ville blive reduceret til ca. 400 kommuner.

Udviklingen er blevet sådan, at det allerede nu kan ses, at der bliver tale om et langt mindre antal kommuner end først antaget. Det er derfor også naturligt at reducere amternes antal samt at tage kommunalinddelingen som helhed op til en samlet revision.

Jeg vil gerne først sige lidt om forslaget til amtsinddeling. Kriteriet for forslaget om inddelingen skal jo ikke søges i skatteudligningen. Selv om vi ser bort fra hovedstadsområdet og Bornholm, er forskellen i beskatningsniveauet, målt fra 12,2 til 26,3 pct., kun reduceret til at ligge mellem 12,2 og 22,8 pct., efter at man har beregnet det for 13 amter i stedet for 22. Ved at gå ned på 7 regioner foruden hovedstaden og Bornholm ville beskatningsniveauet dog kunne udlignes til at ligge mellem 17,5 og 22,8 pct. Det fremgår af den af kommunalreformkommissionen udsendte redegørelse.

Kriteriet skal heller ikke søges i størrelsen af befolkningen. Der er jo stadig stor forskel. Forskellen mellem 43.000 og 281.000 i de nuværende amter er reduceret til forskellen mellem 132.000 og 428.000, ligesom ét amt, Ribe, får nedgang i befolkningstallet.

Der siges da også i bemærkningerne til lovforslaget herom, at det er mere de befolkningsmæssige og erhvervs-mæssige kontakthold i de enkelte områder af landet, der danner grundlaget for forslaget om den ændrede inddeling. Jeg går derfor ud fra, at der bliver taget udstrakt hensyn til de enkelte kommuners ønsker, når deres amtskommunale tilhørsforhold skal afgøres.

Der er ingen tvivl om, at det foreliggende forslag vil vække røre ud over landet — det har det allerede gjort — og jeg takker da også indenrigsministeren for bemærkningerne i fremsættelsestalen om, at det foreliggende forslag ikke er den eneste løsning af de amtskommunale inddelingsforhold, og at såvel de skitserede grænser som det foreslåede antal kan overvejes nærmere. Her er det vel særlig de meget omfattende ændringer af amtsgrænserne, der er foreslået i den nordlige del af Jylland, som skal overvejes